שירי־נכבדות

לכבוד

איש־בריתי ׳ חכם־לב ׳ נבון־דעת ׳
גבר משכיל ׳ ירא יהוה ׳ חסיד ועני ׳
זה אדוני ׳ לעאפאלד אלטשטיין ׳

המנה הזאת ׳ " " " מנה אפים ׳
מנת כבוד " " " לאיש נכבד ׳

כעת יֹאמַר ׳ מנחה הי׳א ׳ למזכרת אהבה ׳
מיד איש אוהב נאמן ׳ בנו־יהודהו ׳

הנקרא

כ אָ פּ ז אַ נ י ט

ראשית

דבר יוסף ונאום בנו יהודהו ׳ האמנם לא זה משפטו כל הימים ׳
לכתוב שירים ולשלוח ידי במנות כי חדל רוחי מזאת ׳
לבל יאמרו האומרים למעני ולמען כבודי זאת עשיתי ׳
עשות לי שם מליץ ומשורר כאחד הגדולים בארץ ׳
או אבקש משכרת כסף ׳ מיד הנכסף ׳ למליצות כאסף ׳
לא על דברים כאלה ראיתי הפעם ׳ וכה אמר רוחי ׳
יאמרו האומרים מה אשר יאמרו ׳ וילשינו המלשינים ׳
ואני בעל חופת - אהבה עומד וברוחה יביע רוחי ׳
לאמר ״ אהבה ! אהבת - עולם !
תחת צלך מצאתי איש נאמן ׳ בר לבב ונבון דעת ׳
רוחו יקר לי מאלף איש ונפשו נעסה לי מאוד ׳
מרבבות אחותיה בחרתיה לאמר היא הנפש היקרה ׳
כביר ימים בקשתיה עדי מצאתיה ובה אשתעשע ׳
מי זה בעל הנפש היקרה והנעמה הזאת ישאלו ... ׳
הפעם ענתה מליצתי אמרה שירתי לאמר ״
זה אדוני לעאפאלד אלטשטיין ·
איש ישר ׳ צדיק ׳ חסיד ׳ וענו ׳ ׳
אליו גליתי סודי בו נסתרות דבר רוחי למען יהוה ׳
אכן ׳ כה אמרה נפשי בשובי מדרך זה אשר אלך ׳
והיו הדברות הנסתרות לי עתה לנגלות על הגליון ׳
ובשירים יכתבון כעת יהיו לעדות ביוסף בן יהודהו ׳
על דבר אמונת איש עבד עבדי יה צבאות ׳
הלא כה דברי נאום לאפזאני ס

אוהב ועבד לאדוני לעולם ס

שירי – נכבדות

נאום בנו יהודה״ ״—״ אשמיע קול נגן ״ ״

שירת־רוח־המשורר:
זמרת – איש – המתעורר;
עלה, רוח – הגברה;
דבר, שפת – עברה;
מליצתי, בת – יחידתי!
עורי, דברי, עורי!
שירתי, בת – כבודתי!
עורי, שירי, עורי!
בנות־הגיון, עורנה!
בנות־רעיון, תרונה!
עלה! רוחי! עלה!
עם־שוחי גלה!

[illegible]

למנצח בנגן שיר " " "

מליצתי, בת־יחידתי,
באהבתי לך־תמתי,
השבע השבעתיך הפעם;
תרימי נגינותיך כפעם;
אל תשני דרכך,
אל־תשני ערכך,
תני טוב — טעמך,
תני קול — נעמך,
אל תמעלי מעלך,
בשפת בעלת־בעל,
עבריה הקדושה בך;
לשון־יה הנעמה בפיך (י)

(י)———(י)

מזמור שיר תהלה " "

לאדון כל היקום ;
לעושה משפטיו בתבונה ;
שומר כל הנבראים ;
נוצר חסדו לנודדים ;
מעוז לנפש גרים ;
אתה אל אמונה ,
ראית אמונת עבדך ;
דנת בצדק נפשי ;
כל ינוקש גר
בארץ לא יבעה ;
עמך לא יתבונן ;
ויושביה זרים לו (י)

(י)———(י)

למנעח לבנו יהודהו " " "

למה ארחיק פעמי
הכבורח בעל עבר :
נאום יוסף הגבר ;
למה אלך מפה :
לארץ לא ידעתיה ;
מי זה המגיד ;
ומי המבשר לי :
הטובה היא לי ;
מארץ האללאנדי הזאת :
למה כעוף אעופה :
ומה לאניה שיט ;
אניד כצפור ע'ט (.)

(.)———(.)

מזמור שיר ליוסף

מה לי עם :
לא אדע לשונו :
ובאמונתו לא אחיה :
מה לי ענגלאנד :
וארץ החיים רחבה :
ומשגיח בכל קצויה :
אלהי ! אגידה חסדך :
אספרה לדור משפטך :
רבה כתהום צדקתך :
שבת דרכי למנוחתי :
פה אשים שבתי :
בשבת אוהבי יחד (׳)

(׳)———(׳)

למנצח בנגינות שירתי

בשובי מארץ נוד :
מזרים לנפשי ידרשו :
בן מי זה :
גר למה באת :
ומה לך פה :
אז אמרה נפשי :
אודה אלהי יוצרי :
טוב מעשה צורי !
ופעלך יהוה תמים :
רצון אנוש הפרת :
ועצתך לעולם תעמוד :
ואמונתך תקום לעד (•)

(•)———(•)

שיר דברי נכבדות

אנכי בעל הלשון:
אשירה שיר חדש;
ברזם ברית שלום;
באומר אהבתי שלם;
בשבתי בעיר גאנד;
פה איש מצאתי;
אחד מאלף בחרתיהו:
אגלה להכיר טובו:
אשמחה לדעת ערכו;
איש יושב אהלו;
אהלו נמלא תורה:
וביתו נמלא ספרים

דברי נכבדות להמשורר

גאנד ! אזכירך כציון :
כבת ירושלם בשם :
גדלת אנשי השם :
כך מצאתי משכיל :
הנהש אמת ואמונה :
זכב עבד יהודה :
נזמן לרוח קדשו :
אלין רוחי יביע :
אומר כבוד לו :
נכבדות לכבודו אשירה :
חכמים בשער יהללוהו :
נבונים למרחקים יודוהו

שיר נכבדות ליוסף " '

מי זה הגבר :
משכיל ויודע אמונתו :
הוא הצדיק באמונה :
אדון לעאפאלד אלט "
שטיין אבן טוב " "
ישן נושן להזכירו :
ולזכרון טוב יזכר :
הנמצא רבים כזה :
הוא אחד בעיר :
היש שנים בדור :
צדיק ' חסיד ' וענו "
יקר ' נאמן ' ונדיב (׃)

(׃)————(׃)

דברי נכבדות בשיר " " "

חונן ! איך אחריש ?
איככה אוכל אפק ?
אם לא אודך ?
לא בשיר אהללך ?
ענו, יקרת לי :
פניך, צדקתך ענתה :
מעשיך יגיד ישרתך :
אכן ברכך אל :
והחונן בעת חנתה :
במה אברכך גבר !
ואתה ברוך עליון !
יחי אדוני ! סלה !

שיר נכבדות ליוסף " "

בזכרי העיר גאנד :
אמונה כעיר מקדם :
כהניה באמת יכהנו :
קולי קולות ישמעון :
לבתי־ אלהים יקראון :
יושביה כאמת ידברו :
חכמיה וסופריה נפלאים :
את זאת גאנד !
כך אדברה בנגינותי :
גדלת איש תם :
לו יאות נכבדות :
ובשירותי אליו אשירה :

למנצח שיר תודה " "

מן חסדך חסידך :
חיתה נפש נודד :
מן נדיבתך נדיב :
תאמצנה עצמות מך :
פרשה ימינך צדקה :
ימינך בסתר נאדרי :
איש תם אקראך :
יושב בצל המדע :
החכמה לימינך יקר !
התבונה תעמוד לשרתך :
אשריך עולה הבמות :
הבמתי - עושר וכבוד(*)

למנצח בנגינות שיר

מי מאוהבי המליצה :
מי ממכבדי שיר :
זה אתה היקר :
אדוני לעאפאלד אלטשטיין
אתה בעל הגיון :
בעל דלשונות קדם ;
ידעת עברית בקדשה ;
ידעת מליצותיה ותחומיה ;
אכן בשירתי עבדתיך ;
האע לך נכבדות ;
יאמר דודי לרוחך ;
וקח מנחתי סלה (ט)

(ט)——(ט)

שיר ככבדות ליוסף

פתחה מליצתי פיה ;
ענתה אמרה המשוררת ;
הפעם נשיתי בקולי ;
פניתי לאיש מכבדי ;
אלכה לי לאוהבי ;
לזאת ערכתי אורחותי ;
פעמי מהרו ללכת ;
ללוית חן אלוה ;
הפעם יודעי ערכי ;
גבר משכיל מכבדני ;
ואמר זאת המשוררת ;
בקדושה הליכותיה סלה

שיר נכבדות ליוסף " "

עת לשיר שירים ;
עת לכבד נכבדים ;
עת להכיר חסדים ;
עת לאהב אוהבים ;
לזאת הנני בנכבדות ;
בשירות כלנה נועדות ;
למענך אוהב נאמן ;
אוהב תובב וחכמה ;
נאמן ליהוה צבאות ;
טוב תורה מכסף ;
חכמה משהם ומפז ;
והשמים ברוחך סלה

שיר מזמור ליום

הרנינו נכון לשירה

אם אלהי בנגינה

צאנה בנות שיר

מהרנה הגיונות בקול

הסו כנורים ומצלתים

הסו משוררי חול

המליצה בקדשה תרונה

עבריה מקדם באה

צאנה בנותיה לקראתה

שחקנה פניה בצחותיה

שירתי מליצתי יפה

הרימי קולך ופלגה

למנצח מזמור שיר ״ ״ ׳

איך אפליגה לשוני ;
איך אקער דוחי ;
ואנכי איש דברים ;
מי ישליט ברוחי ;
מי יאמר הסתר ;
ומליצתי תעמוד לי ;
ורוח הגיונות בפי ;
ושירים על לשוני ;
מלין יקראום כלי ;
אך [illegible] הדלקים ;
ולא [illegible] אתהלל ;
כי אם באמרתי ;
[illegible]

(׳)——(׳)

הגיון לבנות יהודיה

ברית קודש לשומריה ;

אהבה מזכרת לבעליה ;

ואמונה עומדת לעד ;

בחשכת ליל כמצהרים ;

היא תתן מאורותיה ;

השמש ככסיל נגדה ;

והירח כמוה מוכלה ;

היא הגבירת בארץ ;

גבר רוחה בממשלותיה ;

אתה בעל אמונתה ;

לך יאות ההגיון ;

קחהו יקירי ! סלה (*)

הגיון שיר ליוסף

תמונת עשתך נגדי ;
וחכמתך לנגד עיני ;
איש לעאפאלד אלטשטיין ׀
גדול בדור הזה ׀
בך דבקה נפשי ;
ורוחי ברוחך נקשרים ;
רבה אהבתנו רבה ;
כאהבת דויד ויהונתן ;
נלותי בכל אוהבי ;
וכלם נכונים לי ;
ישרים ויקרים בעיני ;
ואתך הרימותי מכלם(ס)

(ס)——(ס)

ס

" אל תתמה כי קורא ׀ כן כתוב וכן קרא ׀ כי שם דויד מלא היה "
" כי שם דוד מלא הוא ׀ וזה לעד ויברך ׀ לאמר כשמו כן הוא נמלא ברוח ק'
דויד את העם "

ס הודעתיך בזה אדוני ׀ כי נשחת תואר פני העבריה ואיננה הלשון קדם
" כפי בעליה כמלפנים בבני עבדי ואת עבדך ברך יה ברוח קדשו "
" ידעתי כי כן המשפט הלשון הזאת לאמר כן משפט כתוב הוא וכן קרא "

עמדו לי סעיפי :
נאדרוני בני שרעפי :
אז הייתי למשכיל :
כתבתי ספר השכל :
השכל וידוע אמונה :
ברוחה ימי טובים :
עוד יעלו יפריחו :
יעשו פרי בארץ :
ויהיה שמי לזכרון :
כעת יאמר לרוחי :
זה בעל השכל :
יודע אמונה סלה :

שיר תהלה לאמונה

אמונה אמונה היקרה ׀
את בקרה יפה ׀
את הנעמה בנעימות ׀
את היפה ביפות ׀
החכמה והמבונה יאשרוך ;
מי כמוך הרחוננת ;
אורות שמש הראת ;
דרשתי ממשגיחי עולם ;
אף אדבקה בך ;
ויענני אלהי בקדשו ;
שאל אמת ויגדך ;
האמונה ותתן קולה :

שיר הגיון ליוסף

אמונה מי מיודעיך ;
מי ממכירי שוכך ;
מי מהתבוננים ערכך ;
ומי מדורשי תורתך ;
אחד ידעתיו באמת ;
הראשית יבעתיהו בשם ;
ועתה ראיתי מראהו ;
ופניו ענתה אמונתו ;
זה איש אהבי ;
אוהבי ואהובי לעולם ;
זה אתה יקירי ו
איש ענו לעאפאלד (1)

(י)———(י)

שיר תודה ליוסף (*)

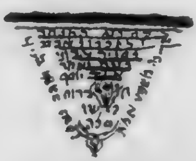
אודך איש גדול ׀
עלית הבמתי־ענוה ;
אספת עושר ואשר ;
ירשת נחלת כסף ;
ורוחך לדעת נכסף ;
אשריך איש מצליח ׀
אל יהצליח דרכך ;
ונצח נאדרך בכחו ;
ישביעך מטובו לעד ;
ישלח מלאכיו לשרתך ;
אמונה לימינך עומדת ;
והענוה לשמאלך סלה (*)

(*)——(*)

למנעם מזמור שיר " " דברי נכבדות ליוסף ו׳

לא לאיש " " זולתך יקר ו
לא לאוהב " " בלתך אוהבי ו
לא למיודעי " " בלעדיך אלוף ו
אלוף במדע ו " יקרת לי ו
אכן אשירה " " אזמרה לך ;
ימים הגיתי " " ברוחך מלפו ;
תמול שלשום " " בך יגעתי ;
טעאתי נופש " " לרוחי ונפשי ;
אהגה הגיון " " אשיר שיר ;
זה מאודי " " ובזאת אכבדך
לזכר שמי " " ושם זכרי
בנו־יהודה ו " " לאב־זאהן ט׳

תמו כל אלה ׳
עשרים וארבע שירים ו׳

ט׳) נשחת זכר שמי בפי הרבים שנו את שמי מלאב " זאהן (ל׳ לאפזאן)
וזה ימים ושנים באשר אנכי בארץ נקרא ׳ לאפמאני ׳ אך ו אמרתי ׳
וכה יאמר רוחי לזאת מה לי לשמי " ולא בשם יתהלל איש "
" כי אם בטעשיו וט "

ואלה הדברים

האחרונים ליוסף בן יהודהו :

לכבוד

בית אדוני לעאפאלד

~~שיר חדש אשירה~~

בך נשמע קולי " " בך בית לבדך ;
ולכבודך הכבוד " " אגידה אשירה ;
שמע בית היקר " " האזינו כלכם קולי ;
זה היום " " יום גילי ;
היתי בן שלושים " " ויעיר בי רוחי ;
לשיר שיר " " ולזמר זמר ;
אתן לביתך כבוד " " לך ולקרובים אליך ;
תזל כטל שירתי " " הדרי לשון עבר ;
עלתה מליצתי " " בבית איש ;
היתה לבת פלא " " לאשת בעל הלשון ;
נגינותיה כקדם " " אמרותיה כמלפנים ;
אל תתמהו לי " " אל העיר רוחי

נכתבו השירים האלה"

פה העיר גאנד:"

בשנת אלף ושמונה מאות

ועשרים וששה

ליצירת הנוערי

הא לך!

אדוני היקר!

אשר לך!

כתבתי הם

בקידה

אפים ארץ

הלא כה

דברי

עבדך

ד

מכתב

ליוסף בן יהודהו"

אדוני ראה נא אמונתי רבה ~~תושיה~~ לי ולא לשקר שב אלהי דרכי :
ליה הבאתי תודות ותרועה זאת כקרבן בימי קדם וככליל עולה ליהוה :
ולך איש אוהבי הבאתי שירים אך בשירי נכבדות רוחי ידבר פך :
ואני שמחך ! אכן , אמרתי , יש עדות ברוח נשמתי כי טהורה היא =
נכונה להיות לפני יוצרה , ורוחי יעלה בית אלהי - נערץ .
זכור נא לי זה הדבר אשר דברתי בך אחת ושתים הלא דבר הוא ״ -
ועתה , אחת שאלתי ממך אדוני תמלט נפשי מצרה ואל תשיבני ריקם :
גם ידעת איש בריתי כי מך ערכי והנה די מחסורי ! נא עזור לי :
הנכון רוחי לפניך יקר רוח ! ואם ישרה נפש הגר בעיניך אדוני !
מלא נא את ידי ערכותי ולא אחשב כמת הכי עני ואביון אני ?
והנה עיני אדוני רואות , כי אל יעיר ברוח אמונתי ובה אחיה ,
אחיה ברוח חיים לנצח ולא כאחד הנבלים ימות מליץ ומשורר :
אל תשמע למלשין ואל תאזין לאויבי לי ולשונא חנ :
וכה יאמר רוחי לשונאי דברו עלי ועל נפשי רעה :
דברו הלשינו מלשיני ! ויהוה יהפך כל זאת לטובה :
אמונתי עמדי , ואל אמונה בעזרתי :
שלח איש נאמן לפני וימלא ידי :
זה יצדיק תמים לשאלתי :
עוד ישלח ידו לי במתן :
ומתן סתר לברכה :
יעמוד בית הצדיק
לדור אחרון !
ויחי אדוני !
לעד לנצח !
כן יהי
רצון
(.)
ד

תפלה לאיש בצרתו (י)

אלי חפצת עולם שלום
עבדיך ביראה ובאהבה:
לקחת מנחות רצית קרבן:
שמעת תפלות ותחנונים:
שמע נא תפלת איש:
בימי צרותיו לך יהוה:
יתחנן תחינתו בבכי:
בקול נהי יתפלל:
פנה בי משגיחי ו
והושע לי:
תשיעת שלם:
כן יהי
רצון (י)

תמו כל הדברים (י)
על — פי אטרת (י)
ביד — איש אוהבן .. (י)